

ГЛАСНИК
КОСОВА И МЕТОХИЈЕ
НЕДЕЉНИ ПРЕГЛЕД НАЈВАЖНИЈИХ ВЕСТИ - МАНАСТИР ГРАЧАНИЦА

Издава се са благословом
Њ.П. Епископа
Рашко-Призренског
г. Артемија

МАНАСТИР
ГРАЧАНИЦА

Година VIII - Ванредни број
12. фебуар 2008.

ISSN 1451 - 1266

ЊЕГОВО ПРЕОСВЕШТЕНСТВО ЕПИСКОП РАШКО-ПРИЗРЕНСКИ АРТЕМИЈЕ ПОСЛЕДЊА ОПОМЕНА У МИНУТ ДО 12.00

БЕСЕДА НА КОНФЕРЕНЦИЈИ ЗА ШТАМПУ У БЕОГРАДУ 12.02.2008

ПОСЛЕДЊА ОПОМЕНА

у минут до 12.00

На повратку са Наше најновије мисије у Вашингтону морам да вас упознам да се Србија суочава са ситуацијом која је истовремено испуњена опасношћу и надом када је реч о будућности КиМ. Снаге у САД које желе да ампутирају КиМ од Србије и да избришу присуство, па чак и памћење на православни српски народ са КиМ, и даље су и одлучне. Међутим, са друге стране, гласови разума и честитих Американаца, који су убеђени у срамност и неморалност званичне политике њихове владе, не могу се више игнорисати.

У Вашингтону смо разговарали са члановима Сената и Конгреса, са представницима владине администрације, са представницима страних амбасада, са новинарима, професорима и академцима, као и са аналитичарима "тинк-танк" професионалних фирми. Као и током наше недавне мисије у Берлину, и у САД-у смо чули познате гласове који су и даље непријатељски. Али морам напоменути да смо чули и много више нових гласова који су пријатељски расположени према нама. Међутим нико, било да је реч о пријатељима или непријатељима не сумња да смо пред катастрофом која прети нама, православним хришћанима на КиМ, уколико западне земље, вођене САД-ом, наставе са свеним планом да признају једнострано проглашење независности од стране џихадске терористичке и насилничке администрације у Приштини. Нико не сумња у то да ће се таквом политиком распламсати насиље. Нико не пориче да би то успоставило опасан преседан нестабилности у целом Балканском региону, у Европи, па чак и широм света. Ипак, сви су нас уверавали да администрација САД-а намерава да настави да иде у истом правцу и да ће на тај начин детонирати ту предвидљиву кризу. Зашто, поставхња се питање? Зато што администрација САД-а очекује и нада се, да последице неће бити тако лоше какве би могле бити. А нарочито због тога што се верује, да би исход кризе нанео

патњу и страдање само српском народу, што за њих није битно, јер би Американци, Европљани као и њихови албански клиенти, били поштеђени сваког страдања.

Међутим, није ово једина лекција коју смо научили у Вашингтону. Морам са задовољством да подвучем да, по први пут, након мојих десетогодишњих посета у мисијама мира и разумевања, угледни Американци, чији се гласови не могу игнорисати, сада гласно траже промену курса њихове политике према Србији. Предводници тог покрета, као што је већ добро познато, јесу амбасадор Џон Болтон, секретар Лоренс Иглбергер, и секретар Питер Родман. Током наше мисије ми смо разговарали са многим угледним и активним политичарима и конгресменима који, због опасности претеће кризе коју више нико не може да сакрије, већ сада наступају са иницијативама како би што пре зауставили даље кретање у правцу несретне политике коју је зацртала администрација САД, а чему је нарочито допринео Стејт Департмент. Значи, већ дуго очекивана дебата коначно је почела у САД. Зато верујем да, уколико бисмо добили у времену, веома брзо би свака сумња о мудрости и целисходности садашње званичне политике САД-а дошла до своје критичне тачке, и довела би до потпуног заустављања те политике.

Ипак, можда нећемо имати довољно времена из једног простог разлога коме смо, нажалост, сами допринели. Безброј пута чули смо од стране наших пријатеља, али и непријатеља, потпуно исто мишљење - да носиоци анти-српске политике верују да могу остварити свој циљ зато што ћемо ми Срби само слегнути раменима и нећемо пружити било какав одговор, без обзира на то шта нам непријатељи чинили. Чули смо више пута да нам се цитирају обећања дата од неких српских политичара, чија су нам имена отворено навођена, а који су рекли да ће српски одговор на агресију и окупацију бити много мањи, него што би учинила било која друга независна држава. Вашингтон верује да ти српски политичари држе нашу војску чврсто на ланцу.

Рекли су нам и то, да исти српски политичари не сматрају и не оцењују да је наговештена мисија ЕУ нелегална, или да је виде као вид окупационих снага, које се шаљу као претходница признања. Ти српски политичари, мада у јавности кажу да никада неће прихватити губитак Косова и Метохије и ништа неће прихватити у замену, у истом даху кажу да Србија мора да ојача наше односе са агресорским земљама, чак и ако оне спремају нове нападе на нашу земљу, нашу Цркву и на наш народ. Речи тих српских политичара имају само једно значење у свести оних у САД-у који нас мрзе, и у свести њихових савезника у другим земљама, а то је да: "...ми можемо да радимо шта желимо."

Да, кажу они, тачно је да ће Срби на Косову и Метохији страдати, али они су само Срби. Да, кажу они, страдање би могло да се покаже ту и тамо као нека ружна епизода која ће брзо проћи, после чега ће осакаћена Србија брзо прихватити нову реалност. По њиховом мишљењу, што се Русите тиче, она не треба много да их брине, зато што Срби неће ни затражити њену помоћ. Због свега тога и даље настављају са својим уверењем, и не крију своју намеру. Напротив, они кажу: "ми ћемо отети Косово и Метохију од Срба, извадићемо им срце из груди, само зато што нам се може."

Драги у Христу сународници, ако дозволимо да нападну нашу веру, нашу државу и наш народ, само зато што смо им се показали као кукавице, онда нам нико други неће бити крив, сами ћемо бити криви за нашу судбину. Ако дозволимо да садашња криза владе парализује способност Србије да се супротстави очекивањима наших непријатеља, и ако покажемо да ћемо нашим непријатељима бити само лаки плен, будите сигурни да ће нас проклети будуће генерације православних Срба. Уколико се не потрудимо да доведемо нашу сопствену народну кућу у ред, и уколико се не удружимо да пружимо јединствену одбрану свега онога што је за нас свето и драгоцено, будите сигурни да ћемо одговарати и на овом и на оном свету.

Са друге стране, ја немам никакву сумњу да, чак ако се деси нагоре, ако УЧК разбојници и терористи прогласе независност, и буду признати од непријатељских влада, ми никада нећемо изгубити КиМ. Да, ми ћемо опет страдати под новом недегалном окупацијом дела наше свете отаџбине. Али, како смо рекли свима са којима смо разговарали, ми Срби смо преживели многе окупације и победили смо их. Неправедно, наметнуто решење никада не може да траје. Безбожна агресија никада не може да победи и да опстане. Само компромис и поштовање права, морала и заједничког живота међу људским бићима, може да створи прави трајан мир и безбедност. Ако се најгоре и деси, једино питање ће бити како и када ће се окупација окончати. И колико ћемо бола истрпети као резултат окупације.

Али, и на основу оног што смо чули у Вашингтону, ми не прихватамо те околности као неизбежне. Као што смо раније рекли, преузете су иницијативе за промену политике САД. Чак и европске владе које су спремне да следе политику САД-а, већ озбиљно сумњају у такав курс и боје се последица - мада, пошто су кукавице, још увек то јавно не показују, јер се боје да не изазову гнев њихових господара у Вашингтону. Просто је невероватно да, иако су прошле две декаде од како се сломио комунизам у Европи, нико није могао да предвиди, да ће те новокомпоноване, тобоже демократске и независне земље, као обично робље извршавати диктаторске заповести бирократа из Стејт Департамента, чак савесније него што су некад извршавали запосвести Политбироа.

На основу свега што смо чули како у Америци тако и у Европи, уверен сам да можемо отклонити опасност признања ако делујемо одмах и без оклевања, пре наговештене албанске декларације, јер само на тај начин можемо разбити лажни утисак о српској пасивности. Верујем да морамо уложити сав напор како би ујединили све делове српске нације: владу, Цркву, оружане снаге, омладину, политичке партије, друштвене организације, медије ...

Зато, врло брзо, ми морамо да:

- престанемо са међупартијским себичним кошкањем и да одмах формирамо владу националног спаса, која би ујединила снаге спремне да бране земљу и народ свим легитимним средствима;
- недвосмислено одбијемо потписивање било ког пакта или договора са ЕУ или са било ком другом земљом, која је спремна да угрози суверенитет Србије;
- пошаљемо на Косово и Метохију, како у Косовску Митровицу тако и у енклаве. потребно војно и полицијско особље са задатком да спрече било какав напад на структуре српске владе, на српска хришћанска света места и сав хришћански православни народ, на шта нас обавезује српски Устав, повеља УН, завршни акт из Хелсинкија и Резолуција 1244;
- распоредимо српске војне формације у јужној Србији, са јавно објављеним наређењима да непрестано обезбеђују нормалну везу Срба са Косова и Метохије са осталим делом Србије;
- објавимо да ће Србија купити најсавршеније борбене системе од Русије и других земаља, које поштују териториални интегритет Србије и међународно право;
- упутимо позив Русији и другим земљама да успоставе војно присуство у Србији и да пошаљу добровољце како би нам помогли у нашој праведној борби;
- објавимо намеру Србије да се учлани у Шангајску организацију за сарадњу;
- распоредимо посматраче свих пријатељ-

ских и добронамерних земаља на Косову и Метохији, како би били сведоци терористичких и агресивних напада којима смо изложени, као и наше легитимне одбране;

- позовемо све искрене и патриотски оријентисане грађане, пре свега хришћане, из САД и Европских држава, да искажу своје противљење према неправедној, неморалној и штетној политици њихових влада; и

- мобилишемо све друштвене снаге у Србији, да покажу одлучност да се супроставе било каквој врсти напада.

Неки ће рећи да је ово директно уплитање у политику. Не, није. Па чак и да јесте, као пастир Нашег стада на Косову и Метохији Наша је дужност да вам пренесемо само истину о оном што сам чуо и сведочио у Вашингтону и другде. И на основу онога што смо чули, позивамо све Србе да испуне свој завет и да поступе по својој савести. Дужност Нам је да Вас данас позовемо на нову Косовску заклетву. Уз помоћ светог Цара Лазара ми морамо да следимо његов пример као и безбројне примере христољубивих српских светаца и предака, који су се увек опредељивали за Царство Небеско, а не за земаљско. Наша борба није само борба за правду, за националне интересе, нити је само војна, она је пре свега духовна борба. И уз помоћ Христа, његове Пречисте Матере - Богородице, Св. Јована Претече, Пророка и Крститеља, и свих Светих, ми ћемо победити, јер - КОСОВО ЈЕ СРБИЈА!

Епископ рашко-призренски

+ АРТЕМИЈЕ